

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 1517/79 af 16. juli 1979 om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 om anvendelse af sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet 1

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1518/79 af 20. juli 1979 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 12

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1519/79 af 20. juli 1979 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 14

- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 1520/79 af 20. juli 1979 om ændring, for så vidt angår sejl og telte, af forordning (EØF) nr. 749/78 om bestemmelse af oprindelse for visse tekstilvarer henhørende under kapitel 51 og 53-62 i den fælles toldtarif 16

- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 1521/79 af 20. juli 1979 om ændring, for så vidt angår handsker, vanter og luffer, af forordning (EØF) nr. 749/78 om bestemmelse af oprindelse for visse tekstilvarer henhørende under kapitel 51 og 53-62 i den fælles toldtarif 18

- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 1522/79 af 20. juli 1979 om ændring af forordning (EØF) nr. 2213/76 om salg af skummetmælkspulver fra offentlige lagre 20

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1523/79 af 20. juli 1979 om ændring af forordning (EØF) nr. 1424/79 om fastsættelse af den særlige importafgift af smør fra New Zealand, der indføres til Det forenede Kongerige 21

- Kommissionens forordning (EØF) nr. 1524/79 af 20. juli 1979 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker 22

- ★ Kommissionens forordning (EØF) nr. 1525/79 af 20. juli 1979 om tredje ændring af forordning (EØF) nr. 1102/78 om fastsættelse af beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af svampekonserver 23

Indhold (fortsat)

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Råd

79/642/EØF :

- ★ Rådets afgørelse af 16. juli 1979 om opstilling af det andet fællesprogram til fremme af udvekslingen af unge arbejdstagere inden for Fællesskabet 24

79/643/EØF :

- Rådets afgørelse af 16. juli 1979 om udnævnelse af et medlem af Det rådgivende udvalg for sikkerhed, hygiejne og sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen 27

79/644/EØF :

- ★ Rådets afgørelse af 16. juli 1979 om udnævnelse af en efterfølger for et medlem af Det rådgivende udvalg for arbejdskraftens frie Bevægelighed 28

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1517/79

af 16. juli 1979

om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 2, 7 og 51,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2595/77⁽²⁾, særlig artikel 95 og 97,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2595/77, særlig artikel 121,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽⁴⁾, udarbejdet efter høring af Den administrative kommission for vandrende arbejdstageres sociale Sikring,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽⁵⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽⁶⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

De erfaringer, der er indvundet ved anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, har vist, at det er nødvendigt at foretage visse forbedringer af de vandrende arbejdstageres rettigheder; personer,

der indkaldes eller genindkaldes til civilt arbejde, og som med hensyn til visse ydelser ligestilles med personer, der aftjener deres værnepligt, bør således være omfattet af forordning (EØF) nr. 1408/71;

det er hensigtsmæssigt at udvide den mulighed, der er fastsat i artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71, til at omfatte de organer, som er udpeget af medlemsstaternes kompetente myndigheder;

de ændringer, der er blevet foretaget i Det forenede Kongeriges lovgivning, nødvendiggør en ændring af bilag III og V til forordning (EØF) nr. 1408/71, dels for at perioder, der er tilbagelagt efter andre medlemsstaters lovgivninger, tages i betragtning med henblik på at opfylde de betingelser vedrørende ophold, der gælder i Det forenede Kongerige for tilkendelse af børnetilskud, dels for at der fastsættes særlige bestemmelser for beregningen af Det forenede Kongeriges tillægspension;

det fikserede beløb for lægebehandling, der i henhold til tysk lovgivning ydes i forbindelse med en fødsel, betragtes som en naturalydelse; visse ændringer i denne lovgivning med hensyn til den interne finansielle forvaltning nødvendiggør tillige en ændring af bilag V til forordning (EØF) nr. 1408/71;

det er nødvendigt, at personer, der er omfattet af aftaler indgået i henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71, får dokumentbevis på, hvilken medlemsstats lovgivning de er omfattet af;

det er påkrævet at fjerne de vanskeligheder, som opstår i praksis for arbejdstagere, der ikke er beskæftiget ved international transport, og som normalt udfører deres arbejde på flere medlemsstaters område;

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5. 7. 1971, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 302 af 26. 11. 1977, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 74 af 27. 3. 1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 115 af 8. 5. 1979, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 140 af 5. 6. 1979, s. 181.

⁽⁶⁾ Udtalelse afgivet den 27. 6. 1979 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

den procedure, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 574/72, og som skal følges for at en arbejdstager udstationeret i en anden medlemsstat kan få tilkendt naturalydelse ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker eller erhvervs sygdomme, bør forenkles ;

det er nødvendigt at ændre visse bestemmelser i bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72 for at tage hensyn til overenskomster indgået mellem medlemsstaterne ;

det er nødvendigt at forbedre fremgangsmåden ved overførsel af visse efterbetalinger og andre engangsbetalinger ;

bestemmelserne vedrørende ændring af bilagene til forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 bør

udgå, således at det klart tilkendegives, at disse bilag kun kan ændres af Rådet ved en enstemmig afgørelse ;

der bør imidlertid gives mulighed for at ændre bilag, 1, 4, 5, 6, 7 og 8 til forordning (EØF) nr. 574/72 ved en forordning udstedt af Kommissionen på begæring af den eller de pågældende medlemsstater eller deres kompetente myndigheder efter udtalelse fra Den administrative Kommission, idet det eneste formål med ændringen af ovennævnte bilag er at indføre beslutninger truffet af de pågældende medlemsstater, eller disses kompetente myndigheder i en af Fællesskabets retsakter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Artiklerne i forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således :

1. Artikel 13, stk. 2, litra d), affattes således :

- »d) anses en arbejdstager, der er indkaldt eller genindkaldt til militærtjeneste eller civilt arbejde i en medlemsstat, fortsat som arbejdstager og er omfattet af nævnte stats lovgivning ; såfremt retten til ydelser efter denne lovgivning er betinget af, at der er tilbagelagt forsikringsperioder før indkaldelsen eller genindkaldelsen til militærtjeneste eller civilt arbejde eller efter hjemsendelsen fra en sådan tjeneste eller et sådant arbejde, skal forsikringsperioder, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, i fornødent omfang medregnes, som om det drejede sig om forsikringsperioder, der var tilbagelagt efter den førstnævnte stats lovgivning.«

2. Artikel 17 affattes således :

»Artikel 17

Undtagelser fra artikel 13-16

To eller flere medlemsstater, deres kompetente myndigheder eller de af disse myndigheder udpegede organer kan ved aftale gøre undtagelser fra artikel 13-16 til fordel for visse arbejdstagere eller visse kategorier af arbejdstagere.«

3. Artikel 95 udgår.

Artikel 2

Bilag III til forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således :

1. Overskriften affattes således :

»BILAG III

(Forordningens artikel 37, stk. 2)

Lovgivning, der omhandles i forordningens artikel 37, stk. 1, hvorefter størrelsen af ydelser ved invaliditet er uafhængig af forsikringsperiodernes længde.

2. Punkt I affattes således :

•I. DET FORENEDE KONGERIGE

a) Storbritannien

Afdeling 15 i lov om social sikring 1975 [Social Security Act 1975]

Afdeling 14-16 i lov om sociale sikringspensioner 1975 [Social Security Pensions Act 1975]

b) Nordirland

Afdeling 15 i lov om social sikring (Nordirland) 1975 [Social Security (Northern Ireland) Act 1975]

Artikel 16-18 i lov om sociale sikringspensioner (Nordirland) 1975 [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975].

Artikel 3

Bilag V til forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres således :

1. Punkt •C. TYSKLAND• :

a) Stk. 7 affattes således :

•7. Ved anvendelse af forordningen betragtes det fikserede beløb for lægebehandling, der i henhold til tysk lovgivning ydes kvindelige forsikrede og de forsikredes familiemedlemmer i forbindelse med en fødsel, som en naturalydelse.•

b) efter stk. 9 indsættes følgende stykke :

•10. Hvis udgifterne til naturalydelser, som tyske institutioner på bopælsstedet tilkender pensionsmodtagere eller deres familiemedlemmer, som er forsikret i andre medlemsstaters kompetente institutioner, skal afregnes med månedlige fikserede beløb, anses disse udgifter, med henblik på den finansielle udligning mellem tyske institutioner inden for sygeforsikringen for pensionsmodtagere, som udgifter til ydelser fra den tyske sygeforsikring for pensionsmodtagere. De fikserede beløb, som af de kompetente institutioner i de andre medlemsstater refunderes til de tyske institutioner på bopælsstedet, anses som indtægter, der skal tages i betragtning ved ovennævnte finansielle udligning.•

2. Punkt •I. DET FORENEDE KONGERIGE• :

a) Stk. 1 og 2 affattes således :

•1. Enhver person, som er arbejdstager (*employed earner*) efter lovgivningen i enten Storbritannien eller Nordirland, samt enhver person, for hvem der svares bidrag som arbejdstager (*employed person*) efter lovgivningen i Gibraltar, anses for arbejdstager i den i forordningens artikel 1, litra a), ii), omhandlede forstand.

2. Når en person er fast bosat på Gibaltars område, eller siden sin seneste ankomst til nævnte område har været pligtig at svare bidrag som arbejdstager efter Gibaltars lovgivning, og den pågældende på grund af uarbejdsdygtighed, moderskab eller arbejdsløshed for en vis tid begærer sig fritaget for at svare bidrag, og bidragsbeløbene for nævnte periode godskrives den pågældende, betragtes ethvert tidsrum, i hvilket den pågældende har været beskæftiget på en anden medlemsstats end Det forenede Kongeriges område i forbindelse med nævnte begæring, som en periode, i hvilken han har været beskæftiget på Gibaltars område og for hvilken han har svaret bidrag som arbejdstager i medfør af lovgivningen i Gibraltar.•

b) Stk. 4 bortfalder ; stk. 5-10 bliver stk. 4-9.

c) Det nye stk. 4 affattes således :

4. a) Ved udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed i medfør af lovgivningen i Det forenede Kongerige i henhold til forordningens artikel 71, stk. 1, litra a), ii), eller litra b), ii), skal med henblik på at opfylde betingelserne i Det forenede Kongeriges lovgivning vedrørende tilstedeværelse i Storbritannien eller i givet fald Nordirland for opnåelse af ret til børnetillæg (*child benefit*) forsikrings- eller beskæftigelsesperioder tilbagelagt efter en anden medlemsstats lovgivning, betragtes som tilstedeværelsesperioder tilbagelagt i Storbritannien eller Nordirland.
- b) Dersom lovgivningen i Det forenede Kongerige i overensstemmelse med forordningens afsnit II finder anvendelse på en arbejdstager, som med hensyn til opnåelse af ret til børnetillæg (*child benefit*) ikke opfylder betingelserne i Det forenede Kongeriges lovgivning vedrørende :
- i) tilstedeværelse i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland, skal arbejdstageren med henblik på at opfylde denne betingelse anses, som om han var til stede dér ;
- ii) tilstedeværelsesperiode tilbagelagt i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland, skal forsikrings- eller beskæftigelsesperioder tilbagelagt af arbejdstageren efter en anden medlemsstats lovgivning med henblik på at opfylde denne betingelse anses som tilstedeværelsesperioder i Storbritannien eller i givet fald i Nordirland.
- c) Ved begæring om børnetilskud (*family allowances*) efter lovgivningen i Gibraltar finder ovenstående bestemmelser i litra a) og b) tilsvarende anvendelse.
- d) Litra b) i det nye stk. 6 affattes således :
- b) med henblik på at fastslå, om han var arbejdstager (*employed earner*) efter lovgivningen i Storbritannien eller efter lovgivningen i Nordirland, eller arbejdstager (*employed person*) efter lovgivningen i Gibraltar uden hensyntagen til hans fravær fra disse områder.
- e) Stk. 11 bortfalder ; stk. 12-18 bliver stk. 10-16.
- f) Det nye stk. 10 affattes således :
- 10. Ved afgørelse af, om der er ret til naturalydelse i medfør af forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), og artikel 31, betyder udtrykket »f familiemedlem« :
- a) i forbindelse med lovgivningen i Storbritannien og Nordirland, enhver person, der anses som forsørgelsesberettiget efter loven om social sikring 1975 [Social Security Act 1975] eller efter loven om social sikring (Nordirland) 1975 [Social Security (Northern Ireland Act 1975)], og
- b) i forbindelse med lovgivningen i Gibraltar, enhver person, der anses som forsørgelsesberettiget efter anordningen vedrørende lægeordning om gruppepraksis 1973 [Group Practice Medical Scheme Ordinance 1973].
- g) Det nye stk. 15 affattes således :

•15. (1) Ved beregning af lønfaktoren (*earnings factor*) med henblik på fastsættelse af retten til ydelser i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning medregnes med forbehold af stk. 17 hver uge, i hvilken arbejdstageren har været undergivet en anden medlemsstats lovgivning, og som er påbegyndt inden for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, efter følgende nærmere bestemmelser :

a) for hver forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsuge som arbejdstager anses den pågældende for at have betalt bidrag som arbejdstager (*employed earner*) på grundlag af en løn svarende til $\frac{2}{3}$ af den for det pågældende skatteår fastsatte højeste løngrænse ;

b) for hver fulde uge, i hvilken den pågældende kan påberåbe sig en periode, der kan sidestilles med en forsikrings-, beskæftigelses- eller bopælsperiode, anses han for at være blevet godskrevet bidrag i det omfang, der er nødvendigt for at hæve hans samlede lønfaktor til det niveau, der kræves for at det pågældende skatteår kan tages i betragtning (*reckonable year*) i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning om godskrivning af bidrag.

(2) Ved omregning af lønfaktoren til forsikringsperioder divideres den lønfaktor, der er opnået for det pågældende indkomstskatteår i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, med beløbet for den for det pågældende skatteår fastsatte laveste løngrænse. Den således fremkomne størrelse udtrykkes i hele tal, idet decimaler ikke medregnes. Det således beregnede tal skal anses som udtryk for det antal forsikringsuger, der er forløbet under Det forenede Kongeriges lovgivning i det pågældende skatteår, dog kan dette tal ikke overstige det antal uger, i hvilke den pågældende inden for dette skatteår har været undergivet denne lovgivning.

h) Efter det nye stk. 16 indsættes følgende stykke :

•17. (1) Ved beregningen i henhold til forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), af det teoretiske beløb af den del af pensionen, som består af et tillæg i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, skal :

a) ordene »løn«, »bidrag« og »tillæg« i forordningens artikel 47, stk. 1, litra b), forstås som overskud i lønfaktorer som defineret i loven om sociale sikringspensioner 1975 [Social Security Pensions Act 1975] eller i givet fald i loven om sociale sikringspensioner (Nordirland) 1975 [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975];

b) den gennemsnitlige størrelse af overskuddene i lønfaktorer beregnes i henhold til forordningens artikel 47, stk. 1, litra b), fortolket som angivet under litra a) ovenfor, ved at dividere de sammenlagte overskud, der er opnået efter Det forenede Kongeriges lovgivning, med antallet af indkomstskatteår efter Det forenede Kongeriges lovgivning (herunder delvise indkomstskatteår) i den pågældende forsikringsperiode, der er tilbagelagt i henhold til denne lovgivning siden den 6. april 1978.

(2) Ved beregningen af den del af pensionen, som består af et tillæg i henhold til Det forenede Kongeriges lovgivning, skal ordene »forsikrings- og bopælsperioder« i forordningens artikel 46, stk. 2, forstås som forsikrings- og bopælsperioder, der er tilbagelagt siden den 6. april 1978.

Artikel 4

Artiklerne i forordning (EØF) nr. 574/72 ændres således :

1. Artikel 4, stk. 10, affattes således :

»10. Bilag 10 angiver de institutioner eller organer, der er udpeget af de kompetente myndigheder, navnlig i medfør af følgende bestemmelser :

- a) forordning : artikel 14, stk. 3, artikel 17 ;
- b) gennemførelsesforordning : artikel 6, stk. 1, artikel 11, stk. 1, artikel 12a, artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 14, stk. 1-3, artikel 38, stk. 1, artikel 70, stk. 1, artikel 80, stk. 2, artikel 81, artikel 82, stk. 2, artikel 85, stk. 2, artikel 86, stk. 2, artikel 89, stk. 1, artikel 91, stk. 2, artikel 102, stk. 2, artikel 110, artikel 113, stk. 2.«

2. Undertitlen før artikel 11 samt artikel 11 affattes således :

»Gennemførelse af forordningens artikel 13-17

Artikel 11

Formaliteter ved udstationering i henhold til forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), og ved aftaler indgået i henhold til forordningens artikel 17

1. Den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning fortsat finder anvendelse, skal

- a) på arbejdstagerens eller dennes arbejdsgivers anmodning i de i forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), omhandlede tilfælde,
- b) i tilfælde, hvor forordningens artikel 17 finder anvendelse,

udlevere arbejdstageren en attest, der bekræfter, at han fortsat er omfattet af denne lovgivning indtil et nærmere angivet tidspunkt.

2. Det i forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), ii), omhandlede samtykke skal indhentes af arbejdsgiveren.«

3. Efter artikel 12 indføres følgende artikel :

«Artikel 12a

Bestemmelser for arbejdstagere, der ikke er beskæftiget ved international transport, og som normalt udfører deres arbejde på to eller flere medlemsstaters område

1. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra c), i), skal en arbejdstager, som normalt udfører sit arbejde på to eller flere medlemsstaters område, underrette herom den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.

Denne institution udleverer ham en attest, der bekræfter, at han er omfattet af denne medlemsstats lovgivning, og sender en kopi af denne attest til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat :

- a) på hvis område den omtalte arbejdstager udfører en del af sit arbejde, og/eller
- b) på hvis område en virksomhed eller en arbejdsgiver, hvortil han er knyttet, har sit hjemsted eller sin bopæl ; sidstnævnte institution skal i fornødent omfang til den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvis lovgivning finder anvendelse, fremsende de nødvendige oplysninger til fastsættelse af bidrag, som arbejdsgiveren eller arbejdsgiverne og/eller arbejdstageren er pligtig til at indbetale i henhold til denne lovgivning.

2. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra c), ii), skal en arbejdstager, som normalt udfører sit arbejde på to eller flere medlemsstaters område, underrette herom den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område den virksomhed eller den arbejdsgiver, som beskæftiger den pågældende arbejdstager, har sit hjemsted eller sin bopæl.

Bestemmelserne i stk. 1, andet afsnit, litra a), finder tilsvarende anvendelse. Arbejdstageren kan imidlertid få udleveret den pågældende attest gennem den institution, der er udpeget af den kompetente myndighed i den medlemsstat, på hvis område han er bosat.*

4. Artikel 20 affattes således :

»Artikel 20

Naturalydelser i tilfælde af ophold i en anden medlemsstat end en kompetente stat — Særligt tilfælde vedrørende arbejdstagere beskæftiget ved international transport samt deres familiemedlemmer

1. For at opnå naturalydelser — for sig selv eller for de familiemedlemmer, der ledsager ham — skal den i forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), omhandlede arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som under udøvelsen af sit arbejde befinder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, snarest muligt for opholdsstedets institution fremlægge en særlig attest, der er udstedt af arbejdsgiveren eller dennes stedfortræder i samme kalendermåned eller inden for de to forudgående kalender måneder. Denne attest skal især angive, hvornår arbejdstageren har tiltrådt sin beskæftigelse hos den nævnte arbejdsgiver, samt den kompetente institutions benævnelse og adresse ; dersom den kompetente institution ikke efter den kompetente stats lovgivning forudsættes at være arbejdsgiveren bekendt, skal arbejdstageren dog skriftligt angive denne institutions benævnelse og adresse ved sin indgivelse af begæring til opholdsstedets institution. Når arbejdstageren har fremlagt denne attest, formodes han at opfylde betingelserne for ret til naturalydelser. Dersom det ikke er muligt for arbejdstageren at henvende sig til opholdsstedets institution før lægebehandlingen, har han alligevel ret til denne behandling ved fremlæggelse af den nævnte attest, som om han var forsikret i denne institution.

2. Opholdsstedets institution retter inden tre dage henvendelse til den kompetente institution for at få oplyst, om den pågældende opfylder betingelserne for ret til naturalydelser. Den er forpligtet til at udrede naturalydelserne, indtil den modtager svar fra den kompetente institution, dog højst for et tidsrum af 30 dage.

3. Den kompetente institution skal svare opholdsstedets institution inden 10 dage efter modtagelsen af dens forespørgsel. Dersom svaret er bekræftende, angiver den kompetente institution i givet fald for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den for denne institution gældende lovgivning, og opholdsstedets institution udreder fortsat de nævnte ydelser.

4. I stedet for den i stk. 1 omhandlede attest kan de i den nævnte bestemmelse omhandlede arbejdstagere for opholdsstedets institution fremlægge attest for, at betingelserne for ret til naturalydelser er opfyldt. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den kompetente stats lovgivning. I dette tilfælde finder bestemmelserne i stk. 1-3 ikke anvendelse.

5. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 17, stk. 6, 7 og 9, finder tilsvarende anvendelse.

6. De naturalydelser, der udredes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning, er genstand for refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 1.*

5. Artikel 21, stk. 1, første punktum, affattes således :

»For at opnå naturalydelse i medfør af forordningens artikel 22, stk. 1, litra a), i) — bortset fra det i gennemførelsesforordningens artikel 20 omhandlede tilfælde — skal arbejdstageren for opholdsstedets institution fremlægge attest om, at han har ret til naturalydelser.*

6. Artikel 34, stk. 1, affattes således :

»1. Dersom de i gennemførelsesforordningens artikel 20, stk. 1 og 4, samt artikel 21, 23 og 31 foreskrevne formaliteter ikke har kunnet opfyldes under ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat, refunderes de udlagte beløb efter arbejdstagerens anmodning af den kompetente institution efter de satser, der anvendes af opholdsstedets institution.«

7. Artikel 62 affattes således :

»Artikel 62

Naturalydelser i tilfælde af ophold i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. For at opnå naturalydelser skal den i forordningens artikel 14, stk. 1, litra b), omhandlede arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som under udførelsen af sit arbejde befinder sig i en anden medlemsstat end den kompetente stat, snarest muligt for opholdsstedets institution fremlægge en særlig attest udstedt af arbejdsgiveren eller dennes stedfortræder i samme kalendermåned eller inden for de to forudgående kalender måneder. Denne attest skal især angive, hvornår arbejdstageren har tiltrådt sin beskæftigelse hos den nævnte arbejdsgiver, samt den kompetente institutions benævnelse og adresse. Når arbejdstageren har fremlagt denne attest, formodes han at opfylde betingelserne for ret til naturalydelser. Dersom det ikke er muligt for arbejdstageren at henvende sig til opholdsstedets institution før lægebehandlingen, har han alligevel ret til denne behandling ved fremlæggelse af den nævnte attest, som om han var forsikret i denne institution.

2. Opholdsstedets institution retter inden tre dage henvendelse til den kompetente institution for at få oplyst, om den i stk. 1 omhandlede arbejdstager opfylder betingelserne for ret til naturalydelser. Den er forpligtet til at udrede naturalydelserne, indtil den modtager svar fra den kompetente institution, dog højst for et tidsrum af 30 dage.

3. Den kompetente institution skal svare opholdsstedets institution inden 10 dage efter modtagelsen af dens forespørgsel. Dersom svaret er bekræftende, angiver den kompetente institution i givet fald, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den for denne institution gældende lovgivning, og opholdsstedets institution udreder fortsat de nævnte ydelser.

4. De naturalydelser, der udredes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning, er genstand for refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 1.

5. I stedet for den i stk. 1 omhandlede attest kan den i nævnte bestemmelse omhandlede arbejdstager for opholdsstedets institution fremlægge den i stk. 6 omhandlede attest.

6. For at opnå naturalydelser i medfør af forordningens artikel 55, stk. 1, litra a), i) — bortset fra de tilfælde, hvor ydelserne tilkendes på grundlag af den i stk. 1 nævnte formodning — skal arbejdstageren for opholdsstedets institution fremlægge en attest, der bekræfter, at han har ret til naturalydelser. Denne attest, der udstedes af den kompetente institution, om muligt før arbejdstageren forlader den medlemsstats område, hvor han er bosat, skal i givet fald navnlig angive, for hvor lang tid naturalydelserne højst kan tilkendes efter den kompetente stats lovgivning. Fremlægger arbejdstageren ikke denne attest, retter opholdsstedets institution henvendelse til den kompetente institution for at fremskaffe den.

7. Bestemmelserne i gennemførelsesforordningens artikel 60, stk. 5, 6 og 9, finder tilsvarende anvendelse.«

8. Artikel 113, stk. 1 og 2, affattes således :

»1. I tilfælde, hvor ret til naturalydelser ikke anerkendes af den kompetente institution, skal naturalydelser, der af opholdsstedets institution er udredt til en arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, på grundlag af den i gennemførelsesforordningens artikel 20, stk. 1, eller artikel 62, stk. 1, nævnte formodning, refunderes af den kompetente institution.

2. De udgifter, der af opholdsstedets institution er afholdt for enhver arbejdstager, der er beskæftiget ved international transport, og som har modtaget naturalydelser ved fremlæggelse af den i gennemførelsesforordningens artikel 20, stk. 1, eller artikel 62, stk. 1, omhandlede attest, refunderes af den institution, der i den nævnte attest er anført som kompetent, eller af enhver anden institution, der i dette øjemed er udpeget af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, selv om den pågældende arbejdstager ikke i forvejen har henvendt sig til opholdsstedets institution og ikke har ret til naturalydelser.«

9. Artikel 121 affattes således :

»Artikel 121

Særlige bestemmelser vedrørende ændring af visse bilag

Efter anmodning af den eller de pågældende medlemsstat(er), eller af deres kompetente myndigheder, kan bilag 1, 4, 6, 7 og 8 til gennemførelsesforordningen efter indhentet udtalelse fra Den administrative Kommission ændres ved en forordning udstedt af Kommissionen.«

Artikel 5

Bilag 5 til forordning (EØF) nr. 574/72 ændres således :

1. Følgende litra føjes til punkt »3. BELGIEN — FRANKRIG« :

»f Overenskomst af 3. oktober 1977 om gennemførelse af artikel 92 i forordning (EØF) nr. 1408/71 (inddrivelse af bidrag til socialsikring).«

2. Punkt 13 affattes således :

»13. DANMARK — LUXEMBOURG

Overenskomst af 19. juni 1978 om gensidigt afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 36, stk. 3, artikel 63, stk. 3, og artikel 70, stk. 3, og gennemførelsesforordningens artikel 105, stk. 2 (udgifter til naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme, udgifter til ydelser ved arbejdsløshed og udgifter til administrativ og lægelig kontrol).«

3. Følgende litra føjes til punkt »16. TYSKLAND — FRANKRIG« :

»c) Overenskomst af 14. oktober 1977 om afkald på refusion i henhold til forordningens artikel 70, stk. 3 (ydelser ved arbejdsløshed).«

4. Punkt 21 affattes således :

»21. TYSKLAND — DET FORENEDE KONGERIGE

a) Artikel 8, 9, 25-27 og 29-32 i aftale af 10. december 1964 om gennemførelse af overenskomsten af 20. april 1960.

b) Overenskomst af 29. april 1977 om afkald på refusion af udgifter til naturalydelser ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervssygdomme, udgifter til ydelser ved arbejdsløshed og udgifter til administrativ og lægelig kontrol.«

5. Punkt 29 affattes således :

»29. IRLAND — NEDERLANDENE

Brevveksling af 28. juli 1978 og 10. oktober 1978 vedrørende forordningens artikel 36, stk. 3, og artikel 63, stk. 3 (delvist gensidig afkald på refusion af udgifter til naturalydelse ved sygdom, moderskab, arbejdsulykker og erhvervs sygdomme).«

Artikel 6

I bilag 6 til forordning (EØF) nr. 574/72 affattes de almindelige bemærkninger således :

»Almindelige bemærkninger

Efterbetalinger og andre engangsbetalinger sker principielt gennem kontaktorganerne. De løbende og andre betalinger foretages efter de i dette bilag givne fremgangsmåder.«

Artikel 7

I bilag 10 til forordning (EØF) nr. 574/72 ændres punkt »C. TYSKLAND« således :

1. Stk. 2 affattes således :

»2. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), i), i forbindelse med gennemførelsesforordningens artikel 11, stk. 1 :

a) sygeforsikrede arbejdstagere :	den institution, hvori de er sygeforsikret
b) arbejdstagere der ikke er sygeforsikret :	Bundesversicherungsanstalt für Angestellte (Forbundsforsikringsinstitutionen for funktionærer), Berlin«.

2. Efter stk. 2 indsættes følgende stykker :

»3. Ved anvendelse af forordningens artikel 14, stk. 1, litra a), ii) :	Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg
---	---

4. Ved anvendelse af forordningens artikel 17 :

a) i tilfælde af udstationering i Forbundsrepublikken Tyskland :	Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg
b) i tilfælde af sygeforsikrede arbejdstagernes udstationering i en anden medlemsstat :	Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg
c) i de øvrige tilfælde :	Bundesminister für Arbeit und Sozialordnung (Arbejds- og socialministeren), Bonn«.

3. Stk. 3-9 bliver stk. 5-11.

4. Teksten til højrespalten i det nye stk. 9, litra a), affattes således :

»Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg; i de tilfælde, der er nævnt i gennemførelsesforordningens bilag 3, punkt C, stk. 2, litra b): Hauptverband der gewerblichen Berufsgenossenschaften (Centralforbundet af ulykkesforsikringsanstalter), Bonn«.

5. Teksten til højrespalten i det nye stk. 10, litra a) og b), i), affattes således :

»Bundesverband der Ortskrankenkassen (Forbundssammenslutningen af lokale sygekasser), Bonn-Bad Godesberg, gennem den udligningsfond, der er nævnt i forordningens bilag V, punkt C, stk. 5«.

Artikel 8

1. Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. a) Artikel 1, punkt 2, anvendes fra den 1. oktober 1979.
b) Artikel 2, punkt 1, anvendes fra den 1. april 1973.
c) Artikel 2, punkt 2, anvendes fra den 6. april 1978.
d) Artikel 3, punkt 1, anvendes fra den 1. juli 1977.
e) Artikel 3, punkt 2,
— litra e), anvendes fra den 2. januar 1977;
— litra g) og h), anvendes fra den 6. april 1978;
— litra a), b), d) og f), anvendes for Storbritanniens og Nordirlands vedkommende fra den 6. april 1975;
— litra c), anvendes for Storbritanniens og Nordirlands vedkommende fra den 4. april 1977;
— litra a), c), d) og f), anvendes for Gibraltars vedkommende fra den 1. april 1973.
f) Artikel 4, punkt 1, anvendes fra den 1. oktober 1979.
g) Artikel 5, punkt 1, anvendes fra den 1. maj 1978.
h) Artikel 5, punkt 2, anvendes fra den 1. april 1973.
i) Artikel 5, punkt 3, anvendes fra den 27. april 1978.
j) Artikel 5, punkt 4, anvendes fra den 28. december 1977.
k) Artikel 5, punkt 5, anvendes fra den 1. april 1973.
l) Artikel 7, punkt 1, 2 og 3, anvendes fra den 1. oktober 1979.
m) Artikel 7, punkt 4 og 5, anvendes fra den 1. april 1973.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 1979.

På Rådets vegne
G. COLLEY
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1518/79

af 20. juli 1979

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rugKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1254/78⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitik rammer⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Valutaudvalget, og ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2724/78⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;i Rådets forordning (EØF) nr. 652/79 af 29. marts 1979⁽⁶⁾ fastsættes koefficienten for omregning til ECU af beløb udtrykt i regningsenheder (RE);

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

- en omregningskurs baseret på den effektive kurs af de valutaer, der flyder sammen inden for et udsving af 2,25 %,
- en omregningskurs for de andre valutaer, der er baseret på et gennemsnit for hver valuta over for de fællesmarkedervalutaer, der er nævnt i forrige afsnit,

disse kurser er de kurser, der noteres den 19. juli 1979;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2724/78, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. juli 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1979.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 156 af 14. 6. 1978, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 329 af 24. 11. 1978, s. 1.⁽⁶⁾ EFT nr. L 84 af 4. 4. 1979, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. juli 1979 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Afgifterne
10.01 A	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	78,01
10.01 B	Hård hvede	120,87 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾
10.02	Rug	63,73 ⁽⁶⁾
10.03	Byg	72,93
10.04	Havre	86,87
10.05 B	Majs, andre end hybridmajs til udsæd	80,92 ⁽²⁾ ⁽³⁾
10.07 A	Boghvede	3,34
10.07 B	Hirse	41,23 ⁽⁴⁾
10.07 C	Sorghum	76,20 ⁽⁴⁾
10.07 D	Andre varer	0 ⁽⁵⁾
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	124,21
11.01 B	Rugmel	104,00
11.02 A I a)	Grove og fine gryn af hård hvede	201,69
11.02 A I b)	Grove og fine gryn af blød hvede	132,00

⁽¹⁾ For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽²⁾ For majs med oprindelse i AVS eller OLT, som indføres i Den franske Republiks oversøiske departementer, nedsættes importafgiften med 7,25 ECU pr. ton i henhold til forordning (EØF) nr. 706/76.

⁽³⁾ For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførelse i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

⁽⁴⁾ For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførelse i Fællesskabet med 50 %.

⁽⁵⁾ For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

⁽⁶⁾ Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1519/79

af 20. juli 1979

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1254/78⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitisk ramme⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73⁽⁴⁾, særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Valutaudvalget, og ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2725/78⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;i Rådets forordning (EØF) nr. 652/79 af 29. marts 1979⁽⁶⁾ fastsattes koefficienten for omregning til ECU af beløb udtrykt i regningsenheder (RE);

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— en omregningskurs baseret på den effektive kurs af de valutaer, der flyder sammen inden for et udsving af 2,25 %,

— en omregningskurs for de andre valutaer, der er baseret på et gennemsnit for hver valuta over for de fællesmarkedsvalutaer, der er nævnt i forrige afsnit,

disse kurser er de kurser, der noteres den 19. juli 1979;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. juli 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1979.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 156 af 14. 6. 1978, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.⁽⁴⁾ EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.⁽⁵⁾ EFT nr. L 329 af 24. 11. 1978, s. 4.⁽⁶⁾ EFT nr. L 84 af 4. 4. 1979, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. juli 1979 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 7	1. term. 8	2. term. 9	3. term. 10
10.01 A	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	0	1,63	1,63	1,09
10.01 B	Hård hvede	0	0	0	0
10.02	Rug	0	0	0	0
10.03	Byg	0	0	0	0
10.04	Havre	0	0	0	0
10.05 B	Majs, anden end hybridmajs til udsæd	0	0	0	0
10.07 A	Boghvede	0	0	0	0
10.07 B	Hirse	0	0	0	0
10.07 C	Sorghum	0	0	0	2,18
10.07 D	Andre varer	0	0	0	0
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	0	2,29	2,29	1,52

B. Malt

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 7	1. term. 8	2. term. 9	3. term. 10	4. term. 11
11.07 A I (a)	Malt af hvede, ikke brændt, formalet	0	2,90	2,90	1,94	1,94
11.07 A I (b)	Malt af hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	2,17	2,17	1,45	1,45
11.07 A II (a)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II (b)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 B	Brændt malt	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1520/79

af 20. juli 1979

om ændring for så vidt angår sejl og telte af forordning (EØF) nr. 749/78 om bestemmelse af oprindelse for visse tekstilvarer henhørende under kapitel 51 og 53-62 i den fælles toldtarif

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse⁽¹⁾, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 749/78⁽²⁾, er det fastsat, at tekstilvarer henhørende under kapitel 51 og 35 62 anses som varer med oprindelse i et land eller i Fællesskabet, hvis de efter artikel 2 i nævnte forordning har undergået en fuldstændig forarbejdning der;

i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 749/78 er det bl.a. fastsat, at fuldstændig bearbejdning eller forarbejdning anses som bearbejdninger eller forarbejdninger, der bevirker, at de fremstillede varer henføres under en anden toldposition end den, der gælder for de benyttede varer, dog med undtagelse af de bearbejdninger eller forarbejdninger, som er anført i liste A eller B i nævnte forordning, for hvilke de særlige bestemmelser i disse lister gælder;

med hensyn til varer henhørende under pos. 62.04 er det i liste A i forordning (EØF) nr. 749/78 fastsat, at den bearbejdning eller forarbejdning, som giver varerne oprindelsesstatus, skal være fremstilling på basis af garn;

erfaringen viser, at de oprindelsesregler, som er fastsat for sejl og telte, henhørende under pos. 62.04 i liste A

i forordning (EØF) nr. 749/78, bør tilpasses af hensyn til den omfattende og specialiserede fremstillingsproces, som er forbundet med produktionen af begge færdigvarer og det specielle vævede stof, der er nødvendigt til denne produktion;

sejl og telte fremstillet ved tilskæring og konfektionering på basis af vævet stof anses for at have undergået en fuldstændig forarbejdning, der udgør et trin i fremstillingen, som medfører, at de fremstillede varer henføres under en anden toldposition end den, der gælder for de benyttede varer;

forordning (EØF) nr. 749/78 bør ændres i overensstemmelse hermed;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Vareoprindelsesudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Reglerne i liste A i forordning (EØF) nr. 749/78 vedrørende varer henhørende under pos. 62.04 i den fælles toldtarif udgår og erstattes med de regler, der er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på femogfyrretyvendagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1979.

På Kommissionens vegne

Étienne DAVIGNON

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 101 af 14. 4. 1978, s. 7.

BILAG

Fremstillede varer		Bearbejdning eller forarbejdning, som ikke giver varerne oprindelsesstatus	Bearbejdning eller forarbejdning, som giver varerne oprindelses- status, når nedenstående betingelser er opfyldt
Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse		
ex 62.04	Presenninger, markiser og lejrudstyr		Fremstilling på basis af garn

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1521/79

af 20. juli 1979

om ændring, for så vidt angår handsker, vanter og luffer, af forordning (EØF) nr. 749/78 om bestemmelse af oprindelse for visse tekstilvarer henhørende under kapitel 51 og 53-62 i den fælles toldtarif

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 802/68 af 27. juni 1968 om den fælles definition af begrebet varers oprindelse⁽¹⁾, særlig artikel 14, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 749/78⁽²⁾ fastsættes det, at tekstilvarer henhørende under kapitel 51 og 53-62 skal anses som varer med oprindelse i et land eller i Fællesskabet, hvis de efter artikel 2 har undergået en fuldstændig forarbejdning der;

i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 749/78 fastsættes det bl.a., at som fuldstændige bearbejdnings eller forarbejdnings skal anses bearbejdnings eller forarbejdnings, der bevirker, at de fremstillede varer henføres under en anden toldsposition end den, der gælder for de benyttede varer, dog med undtagelse af de bearbejdnings eller forarbejdnings, som er anført i liste A eller B i nævnte forordning, og for hvilke de særlige bestemmelser i disse lister gælder;

med hensyn til ufuldstændige eller ikke færdiggjorte handsker, vanter og luffer af trikotage eller direkte formfremstillede handsker, vanter og luffer, henhørende under pos. 60.02, og ufuldstændige eller ikke færdiggjorte handsker, vanter og luffer, ikke af trikotage, henhørende under pos. 61.10, er det i liste A i forordning (EØF) nr. 749/78 fastsat, at den bearbejdning eller forarbejdning, som giver varerne oprindelsesstatus, er fremstilling på basis af garn;

med hensyn til handsker, vanter og luffer af trikotage, der er fremstillet ved sammensyning eller sammenføjning af stykker af trikotage (tilskåret eller direkte

formfremstillet), henhørende under pos. 60.02, er det i liste B i forordning (EØF) nr. 749/78 fastsat, at den bearbejdning eller forarbejdning, som giver varerne oprindelsesstatus, er fuldstændig konfektionering; disse bestemmelser gælder dog ikke for handsker, vanter og luffer, ikke af trikotage, henhørende under pos. 61.10;

med hensyn til fremstilling af handsker, vanter og luffer, ikke af trikotage, henhørende under pos. 61.10, ved fuldstændig konfektionering bør sådanne varer anses for at have undergået en fuldstændig forarbejdning, der udgør et vigtigt trin i fremstillingen;

det er nødvendigt at fjerne den anomali, der for tiden findes i forordning (EØF) nr. 749/78, og som skyldes, at handsker, vanter og luffer, ikke af trikotage, henhørende under pos. 61.10, er undtaget fra anvendelsen af betingelserne i liste B i nævnte forordning, for så vidt angår visse handsker, vanter og luffer af trikotage;

forordning (EØF) nr. 749/78 bør ændres i overensstemmelse hermed;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Vareoprindelsesudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til denne forordning fastsatte regler vedrørende visse varer henhørende under pos. 61.10 i den fælles toldtarif indsættes i liste B i forordning (EØF) nr. 749/78.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på femogfyrretyvend dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 101 af 14. 4. 1978, s. 7.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1979.

På Kommissionens vegne

Étienne DAVIGNON

Medlem af Kommissionen

—
BILAG

Fremstillede varer		Bearbejdning eller forarbejdning, som giver varerne oprindelsesstatus, når nedenstående betingelser er opfyldt
Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	
ex 61.10	Handsker, vanter og luffer, ikke af trikotage	Fuldstændig konfektionering (1)

(1) Ved fuldstændig konfektionering forstås alle de processer, der følger efter tilskæringen af stofferne eller deres direkte formfremstilling, selv om en af disse færdiggørelsesprocesser ikke er udført, medfører det dog ikke, at konfektioneringen automatisk mister sin karakter af at være fuldstændig.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1522/79

af 20. juli 1979

om ændring af forordning (EØF) nr. 2213/76 om salg af skummetmælkspulver fra offentlige lagre

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1761/78 ⁽²⁾, særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2213/76 af 10. september 1976 om salg af skummetmælkspulver fra offentlige lagre ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 344/78 ⁽⁴⁾, skal det produkt, der udbydes til salg, have været oplagret i mindst 12 måneder;

for at tage hensyn til den udvikling, der er sket i lagerbeholdningerne, bør oplagringsperioden for det pågæl-

dende skummetmælkspulver indskrænkes til 4 måneder;

Forvaltningskomiteen for Mælk og Mejeriprodukter har ikke givet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1 i forordning (EØF) nr. 2213/76 ændres »12 måneder« til »4 måneder«.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1979.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.⁽²⁾ EFT nr. L 204 af 28. 7. 1978, s. 6.⁽³⁾ EFT nr. L 249 af 11. 9. 1976, s. 6.⁽⁴⁾ EFT nr. L 49 af 21. 2. 1978, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1523/79

af 20. juli 1979

om ændring af forordning (EØF) nr. 1424/79 om fastsættelse af den særlige importafgift for smør fra New Zealand, der indføres til Det forenede Kongerige

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til tiltrædelsestraktaten, særlig protokol nr. 18,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1655/76 af 29. juni 1976 om videreførelse af undtagelsesordningen for indførsel til Det forenede Kongerige af smør fra New Zealand⁽¹⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I følge artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1655/76 anvendes der en særlig importafgift for smør fra New Zealand, der indføres til Det forenede Kongerige i medfør af nævnte forordning;

den særlige importafgift er fra den 11. juli 1979 ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1424/79⁽²⁾ blevet fastsat til 59,40 ECU/100 kg; der tages med denne størrelse af afgiften hensyn til den støtte på 45,94 ECU/100 kg, som i medfør af Rådets forordning (EØF) nr. 1269/79⁽³⁾ i Det forenede Kongerige ydes for smør med oprindelse i Fællesskabet, der er bestemt til direkte forbrug; for at undgå, at smør fra New Zealand, for hvilket denne særlige afgift gælder, anvendes til industrielle formål på et prisniveau, der ligger under niveauet for smør med oprindelse i Fælles-

skabet, der anvendes til samme formål, bør det fastsættes, at det pågældende smør fra New Zealand kun må anvendes til direkte forbrug;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1424/79 indsættes som artikel 1a:

»Artikel 1a

Det forenede Kongerige træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at smør fra New Zealand, der indføres med anvendelse af den i artikel 1 fastsatte afgift, ikke anvendes til forarbejdning, men udelukkende til direkte forbrug som omhandlet i artikel 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1269/79 på Det forenede Kongeriges område.»

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1979.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 9. 7. 1976, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 173 af 11. 7. 1979, s. 5.⁽³⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1979, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1524/79

af 20. juli 1979

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1396/78⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1328/79⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1508/79⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1328/79 på de oplysninger, som Kom-

missionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3330/74 omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 21. juli 1979.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1979.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand

⁽¹⁾ EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 170 af 27. 6. 1978, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 162 af 30. 6. 1979, s. 85.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 182 af 19. 7. 1979, s. 19.

BILAG

til Kommissionens forordning af 20. juli 1979 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Importafgiftsbeløb (ECU/100 kg)
17.01	Roe- og rørsukker i fast form:	
	A. Hvidt sukker; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer	32,92
	B. Råsukker	26,22 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1525/79

af 20. juli 1979

om tredje ændring af forordning (EØF) nr. 1102/78 om fastsættelse af beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af svampekonservesKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 516/77 af 14. marts 1977 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1152/78⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Med Kommissionens forordning (EØF) nr. 1102/78 af 25. maj 1978⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 951/79⁽⁴⁾, blev udstedelsen af importlicenser for svampekonserves suspenderet; denne suspendering gælder dog i henhold til artikel 2 i samme forordning ikke for produkter med oprindelse i lande, der kan sikre, at deres udførsel til Fællesskabet ikke overstiger en vis mængde;

i henhold til artikel 3 i ovenævnte forordning omfattes produkter med oprindelse i Den kinesiske Folkerepublik af ovennævnte artikel 2;

i betragtning af det store antal ansøgninger om importlicens for svampekonserves med oprindelse i dette land må Kommissionen konstatere, at betingelserne for ikke at anvende beskyttelsesforanstaltninger med indførsel af denne konserves til Fællesskabet ikke længere er til stede; artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1102/78 bør således midlertidigt sættes ud af kraft —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1102/78 sættes midlertidigt ud af kraft.
2. De anmodninger om importlicens for svampekonserves (pos. ex 20.02 A i den fælles toldtarif), der er under behandling på denne forordning ikrafttrædelsesdato, afvises.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juli 1979.

På Kommissionens vegne

Finn GUNDELACH

Næstformand

(1) EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 1.

(2) EFT nr. L 144 af 31. 5. 1978, s. 1.

(3) EFT nr. L 139 af 26. 5. 1978, s. 26.

(4) EFT nr. L 120 af 16. 5. 1979, s. 14.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS AFGØRELSE

af 16. juli 1979

om opstilling af det andet fællesprogram til fremme af udvekslingen af unge
arbejdstagere inden for Fællesskabet

(79/642/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamen-
tet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og
sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det påhviler Fællesskabet at træffe konkrete foranstalt-
ninger for at hjælpe unge arbejdstagere;

i henhold til traktatens artikel 50 påhviler det med-
lemsstaterne at fremme udvekslingen af unge arbejds-
tagere inden for rammerne af et fælles program;

det er vigtigt, at der tilbydes unge arbejdstagere flere
muligheder for at udvide deres faglige uddannelse og
deres viden på det kulturelle, sproglige og menneske-
lige plan i en anden medlemsstat end den, hvori de
har deres bopæl;

udvekslingen af unge arbejdstagere bør udbygges side-
løbende med de foranstaltninger, der træffes for at
fremme beskæftigelsen blandt unge, idet den dog med
hensyn til mål og arten af midlerne bør bevare sin
selvstændige karakter;

den erfaring, der er indvundet ved gennemførelsen af
det første fællesprogram til fremme af udvekslingen af
unge arbejdstagere inden for Fællesskabet⁽⁴⁾, som re-
præsentanterne for regeringerne for medlemsstaterne i
Det europæiske økonomiske Fællesskab, forsamlet i
Rådet, vedtog den 8. maj 1964, viser, at det er nødven-
digt at øge omfanget af udvekslingerne og at forbedre
reglerne for gennemførelsen af disse;

der bør foruden længere praktikophold af overvejende
erhvervsmæssig karakter forsøgsvis gennemføres stu-
die- og uddannelsesophold af kortere varighed, hvor-
ved der gives de unge arbejdstagere mulighed for at få
grundigt indblik i arbejdslivet og leveforholdene i
værtslandet;

Fællesskabets institutioner bør i væsentligt omfang
bidrage til iværksættelsen af det andet fællesprogram;

det er nødvendigt at sikre sig støtte fra organer eller
sammenslutninger, der udøver deres virke på europæ-
isk plan, og som på grund af deres struktur, arten af
deres virksomhed samt deres praktiske kunnen, kan
bidrage effektivt til iværksættelsen af programmet;

udarbejdelsen af det andet fællesprogram til fremme
af udvekslingen af unge arbejdstagere inden for Fælles-
skabet forekommer nødvendig for virkeliggørelsen af
et af Fællesskabets mål; traktaten indeholder ikke den
fornødne hjemmel hertil —

⁽¹⁾ EFT nr. C 81 af 28. 3. 1979, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. C 127 af 21. 5. 1979, s. 19.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 27./28. 6. 1979 (endnu ikke offentlig-
gjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT nr. 78 af 22. 5. 1964, s. 1226/64.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Ved udveksling af unge arbejdstagere forstås i denne afgørelse foranstaltninger, der på de i artikel 2 fastsatte betingelser tager sigte på at tilrettelægge praktikophold for unge arbejdstagere i den anden medlemsstat end den, hvori de har deres bopæl, og som har til formål

- at udvikle deres faglige viden eller udbygge deres praktiske erfaring,
- at fremme deres forståelse for arbejdslivets problemer,
- at bringe dem i kontakt med fagkredse i værtslandet,
- at forbedre deres kendskab til levevilkårene og de sociale forhold i værtslandet, og
- at sørge for, at der gives passende orientering om, hvorledes Fællesskabet fungerer, og om dets mål.

2. De i stk. 1 omhandlede praktikophold kan være af længere eller kortere varighed.

Artikel 2

1. Unge arbejdstagere, der er statsborgere i en medlemsstat, kan få adgang til at deltage i udvekslingerne, såfremt de

- er mellem 18 og 28 år,
- har en faglig grunduddannelse eller praktisk faglig erfaring, og
- var indtrådt i arbejdslivet inden det fyldte tyvende år.

2. Kommissionen kan efter de i artikel 9 omhandlede konsultationer undtagelsesvis give unge arbejdstagere, som ikke opfylder de i stk. 1 nævnte betingelser, men for hvem udvekslinger er af særlig interesse, adgang til at deltage deri.

Artikel 3

1. Med forbehold af medlemsstaternes arbejdsformidlingskontorers beføjelser overlades gennemførelsen af udvekslingerne til organer eller sammenslutninger, der udøver deres virke på europæisk plan, og som efter udtalelse fra medlemsstaterne er godkendt af Kommissionen på grund af deres evne til at gennemføre udvekslingerne tilfredsstillende.

2. Forholdet mellem Kommissionen og det enkelte organ eller den enkelte sammenslutning fastlægges i en overenskomst, som Kommissionen meddeler medlemsstaterne.

Hver overenskomst fastlægger betingelserne for iværksættelse af udvekslingerne, det pågældende organ eller den pågældende sammenslutnings forpligtelser samt det finansielle ansvar.

Artikel 4

Ved »praktikophold af længere varighed« forstår praktikophold af overvejende erhvervmæssig karakter og af en varighed på mellem 4 og 16 måneder hos en arbejdsgiver i værtslandet. Disse praktikophold skal især give unge arbejdstagere mulighed for at øge deres faglige viden og samtidig gøre sig bekendt med livet på en virksomhed.

Artikel 5

Unge arbejdstagere, der deltager i praktikophold af længere varighed, skal være omfattet af en ordning efter gældende lovgivning, der er lige så gunstig som den, der i medfør af traktaten er indført med henblik på gennemførelse af fri bevægelighed for arbejdstagere, der statsborgere i medlemsstaterne.

Artikel 6

Ved »praktikophold af kortere varighed« forstår studie- og uddannelsesophold, der især skal give unge arbejdstagere mulighed for at få grundigt indblik i arbejdsmiljøet og leveforholdene i værtslandet. Disse praktikophold strækker sig principielt over en periode på mellem tre uger og tre måneder.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne medvirker inden for rammerne af den gældende lovgivning ved gennemførelsen af udvekslingerne, især for så vidt angår social beskyttelse.

2. Medlemsstaterne udpeger den eller de kompetent myndighed(er) samt i givet fald det koordineringsorgan, som de i artikel 3 nævnte organer eller sammenslutninger kan sætte sig i forbindelse med for at gennemgå udvekslingsprojekterne og lette tilrettelæggelsen og gennemførelsen af praktikopholdene.

Kommissionen indhenter udtalelse fra de pågældende medlemsstater, inden den godkender udvekslingsprojekterne.

Artikel 8

For at lette udbygningen af udvekslingerne kan Kommissionen inden for rammerne af bevillingerne på Fællesskabernes budget yde en støtte, der omfatter:

- et tilskud til udgifterne til rejsen mellem bopæl og praktiksted (ud- og hjemrejse); dette tilskud må ikke overstige 75 % af de faktiske udgifter; samt
- et fast tilskud pr. praktikant pr. uge.

Til praktikophold af længere varighed kan der ydes et ekstratilskud pr. praktikant og pr. uge, der anvendes på sproguddannelse.

Artikel 9

Kommissionen konsulterer, i de i denne afgørelse fastsatte tilfælde samt vedrørende alle vigtige spørgsmål i forbindelse med gennemførelsen af denne afgørelse, repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, arbejdsgivernes og arbejdstagernes faglige organisationer samt de europæiske organisationer, der har særlig kompetence og direkte erfaring med hensyn til udvekslinger.

Artikel 10

Kommissionen træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne afgørelse.

Artikel 11

Kommissionen forelægger hvert andet år Rådet en beretning om udvekslingernes forløb, hvori der gives en samlet vurdering af deres gennemførelse.

Artikel 12

Rådet genbehandler på forslag af Kommissionen denne afgørelse senest den 30. juni 1984.

Artikel 13

Denne afgørelse anvendes fra den 1. juli 1979.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 1979.

På Rådets vegne

G. COLLEY

Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 16. juli 1979

om udnævnelse af et medlem af Det rådgivende udvalg for sikkerhed, hygiejne og sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen

(79/643/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæisk økonomiske Fællesskab, under henvisning til Rådets afgørelse af 27. juni 1974 om nedsættelse af et rådgivende udvalg for sikkerhed, hygiejne og sundhedsbeskyttelse på arbejdspladsen ⁽¹⁾, særlig artikel 4,

under henvisning til Rådets afgørelse af 23. november 1978 om udnævnelse for perioden indtil den 22. november 1981 af medlemmer af og suppleanter til Det rådgivende udvalg for sikkerhed, hygiejne og sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen, og

ud fra følgende betragtning:

En plads som medlem af ovennævnte udvalg inden for kategorien af regeringsrepræsentanter er blevet ledig efter hr. Tingas fratræden, som blev meddelt Rådet den 21. juli 1979, under henvisning til kandidaturen indgivet den 21. juni 1979 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

A. J. de Roos udnævnes til medlem af Det Rådgivende udvalg for sikkerhed, hygiejne og sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen som efterfølger for hr. Tinga for resten af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 22. november 1981.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 1979.

På Rådets vegne

G. COLLEY

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 9. 7. 1974, s. 15.

RÅDETS AFGØRELSE

af 16. juli 1979

om udnævnelse af en efterfølger for et medlem af Det rådgivende udvalg for arbejdskraftens frie Bevægelighed

(79/644/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968⁽¹⁾ om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet, særlig artikel 27,

under henvisning til Rådets afgørelse af 11. oktober 1977 om udnævnelse for den periode, der udløber den 10. oktober 1979, af ordinære medlemmer af og suppleanter til Det rådgivende udvalg for arbejdskraftens frie Bevægelighed, og

ud fra følgende betragtning:

Efter at Drs. Cnossen er trådt tilbage, som meddelt Rådet den 31. maj 1979, er der blevet en plads som medlem ledig i ovennævnte udvalg i kategorien arbejdsgiverrepræsentanter, samt

under henvisning til indstilling af 2. juli 1979 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Drs. J. Leder udnævnes som medlem af Det rådgivende udvalg for arbejdskraftens frie Bevægelighed som efterfølger for Drs. Cnossen for resten af dennes mandatperiode, dvs. indtil 10. oktober 1979.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. juli 1979.

*På Rådets vegne**Formand*

G. COLLEY

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 1.